

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 529

ΦΑΞ : 213 1604 567

Καλλιθέα 04/09/2017

Αριθμός απόφασης: **4582**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036990 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε).»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 07/04/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή της επιχείρησης «.....», ΑΦΜ «.....», με έδρα στην ΑΘΗΝΑ, «.....», κατά της υπ' αριθμ. «.....» Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Τελών Χαρτοσήμου (Κ.Τ.Χ.) του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., διαχειριστικής περιόδου 01/01/2012- 31/12/2012, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθμ. «.....» Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Τελών Χαρτοσήμου (Κ.Τ.Χ.) του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., διαχειριστικής περιόδου 01/01/2012- 31/12/2012, της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση, καθώς και την από 16/02/2017 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ..

7. Την εισήγηση του οριοθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α 3 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 07/04/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. «.....»προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Τελών Χαρτοσήμου (Κ.Τ.Χ.) του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., διαχειριστικής περιόδου 01/01/2012- 31/12/2012, καταλογίστηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας επιχείρησης τέλη χαρτοσήμου, ποσού 185.342,11 €, και εισφορά 20% υπέρ ΟΓΑ επί των εν λόγω τελών, ποσού 37.068,42 €, πλέον πρόσθετα τέλη χαρτοσήμου, λόγω μη δήλωσης, ποσού 222.410,54 €, και πρόσθετη εισφορά υπέρ ΟΓΑ, λόγω μη δήλωσης, ποσού 44.482,11€, ήτοι συνολικό ποσό οφειλής, ύψους 489.303,18 €.

Οι ως άνω διαφορές προέκυψαν καθόσον ο έλεγχος έκρινε ότι η δωρεάν παραχώρηση επίπλων, ειδών εξοπλισμού προβολής και σήμανσης καθώς και μεταλλικών επενδύσεων, συνολικής αγοραίας αξίας 11.583.882,08 €, ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας επιχείρησης στα πρακτορεία του «.....», δυνάμει της από 15 Ιανουαρίου 2005 σύμβασης έργου αυτής με τη μητρική εταιρεία «.....», βάσει της οποίας έχει αναλάβει μεταξύ άλλων υποχρεώσεων και τη «βελτίωση της υποδομής των πρακτορείων», πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να χαρακτηριστεί σύμβαση χρησιδανείου επί της οποίας οφείλεται τέλος χαρτοσήμου.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά **α)** να κληθεί σε ακρόαση, καθόσον προσκομίζει και επικαλείται νέα πραγματικά περιστατικά, τα οποία δεν έχουν τεθεί υπόψη του ελέγχου, **β)** την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξεως, και **γ)** την έντοκη επιστροφή οποιουδήποτε ποσού εκ των καταλογισθέντων τελών χαρτοσήμου και εισφοράς υπέρ ΟΓΑ έχει καταβάλει ή θα καταβάλει στο μέλλον, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1) Ο έλεγχος, κατ' εσφαλμένη εκτίμηση, έκρινε ότι υφίσταται σύμβαση χρησιδανείου άνευ ανταλλάγματος, κατά την έννοια του άρθρου 810 ΑΚ και εσφαλμένα εφήρμοσε στην προκείμενη περίπτωση τις περί χαρτοσήμου και Φ.Π.Α διατάξεις, τη στιγμή που για την παραχώρηση του επίμαχου εξοπλισμού και επίπλων σε πρακτορεία «.....», η ελεγχόμενη εταιρεία εισέπραξε αντάλλαγμα από την «.....», για λογαριασμό της οποίας προέβη στην τοποθέτηση του εν λόγω εξοπλισμού στα σημεία πώλησής της.

- 2) Κατά παράβαση του άρθρου 9 § 2 του ν. 4174/2013, επιβλήθηκε σε βάρος της επιχείρησης τέλος χαρτοσήμου, καθόσον σύμφωνα με την εγκύκλιο ΠΟΛ.1184/1995, η οποία δεν έχει ανακληθεί ρητά μέχρι σήμερα, «η σύμβαση παραχώρησης κατά χρήση επενδυτικών αγαθών χωρίς ιδιαίτερο αντάλλαγμα, αλλά με την ανάληψη από αυτούς της υποχρέωσης να χρησιμοποιούν τα αγαθά αυτά για συντήρηση, διάθεση κλπ. των αγοραζομένων από τους χρήστες, προϊόντων τους, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί αυτοτελή σύμβαση χρησιδανείου εκτός πεδίου εφαρμογής Φ.Π.Α. και επομένως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 παρ. 1β του Ν.1642/1986, η σύμβαση αυτή δεν υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου».
- 3) Η φορολογική αρχή παρανόμως συμπεριέλαβε στη βάση επιβολής του τέλους χαρτοσήμου και τον Φ.Π.Α. που αναλογεί στην αξία αγοράς των επίμαχων παγίων.
- 4) Η επιβολή σε βάρος της εταιρείας και πρόσθετου φόρου παραβιάζει τα οριζόμενα στα άρθρα 1 § 8 του ν. 2523/1997 και 9 § 5 του ν. 4174/2013.
- 5) Η επιβολή πρόσθετου φόρου σύμφωνα με το ν. 2523/1997, δεν είναι νόμιμη λόγω αναδρομικής εφαρμογής των ευμενέστερων διατάξεων του Ν. 4174/2013.
- 6) Ο επιβληθείς πρόσθετος φόρος, χωρίς να ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης περίπτωσης, αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας και στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- 7) Ο φορολογικός έλεγχος της φορολογικής περιόδου 2012 συνεπεία του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, διενεργήθηκε καθ' υπέρβαση των προθεσμιών που ορίζονται στις παρ. 1 και 4 του άρθρου 5 της Α.Υ.Ο. ΠΟΛ 1159/2011, μετά την πάροδο των οποίων η εν λόγω χρήση θεωρείται «περαιωμένη» και επομένως η Φορολογική Αρχή δεν είχε πλέον την κατά χρόνο αρμοδιότητα να προβεί σε έλεγχο, δεδομένου άλλωστε του ότι δε συνέτρεχαν και οι προϋποθέσεις των άρθρων 5 παρ. 6 της ανωτέρω Α.Υ.Ο. ΠΟΛ ή του άρθρου 80 Ν. 3842/2010.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, η κρίση περί συμμόρφωσης των διατάξεων των εγχώριων νόμων με την ευρωπαϊκή έννομη τάξη δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Διοίκησης, η οποία σε κάθε περίπτωση δεσμεύεται από τις κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ισχύουσες διατάξεις νόμων.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 63§3 εδάφιο 2^ο του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.): «Αν η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης το κρίνει απαραίτητο, δύναται να καλέσει τον υπόχρεο σε ακρόαση. Σε περίπτωση που προσκομισθούν νέα στοιχεία στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση.»

Επειδή στο άρθρο 3§§2, 3 και 4 της ΠΟΛ. 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ορίζεται ότι:

«2. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών, εάν το κρίνει απαραίτητο, δύναται εντός της οριζόμενης προθεσμίας για την έκδοση της απόφασης επί της ενδικοφανούς προσφυγής, να καλεί τον υπόχρεο, προκειμένου να εκφράσει εγγράφως, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών το αργότερο, τις απόψεις του ως προς τα σχετικά ζητήματα και τους προβαλλόμενους με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής λόγους και ισχυρισμούς.

3. Στις περιπτώσεις που με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής προσκομισθούν στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, προκειμένου να εκφράσει εγγράφως τις απόψεις του, αναπτύσσοντας τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή λόγους και τα τυχόν συνυποβαλλόμενα σε αυτήν νέα στοιχεία ή τα επικαλούμενα με το αίτημά του νέα πραγματικά περιστατικά. Στην περίπτωση αυτή, η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών δύναται να ζητά από την αρμόδια φορολογική αρχή τη διενέργεια πρόσθετων ελεγκτικών επαληθεύσεων, τάσσοντας ρητή προθεσμία, προκειμένου η τελευταία να της αποστείλει το σχετικό πόρισμα της. Ως νέα στοιχεία ορίζονται αυτά τα οποία δεν είχε στη διάθεσή της η φορολογική αρχή και δεν ήταν δυνατόν να τα λάβει υπ' όψιν της κατά το χρόνο έκδοσης της προσαλλόμενης πράξης.

4. Προκειμένου να τύχουν εφαρμογής τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών κρίνει εάν πρόκειται για νέα στοιχεία ή όχι ή για νέα πραγματικά περιστατικά, συνεκτιμώντας τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης που έχει διαβιβασθεί από την αρμόδια φορολογική αρχή και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο.»

Επειδή, εν προκειμένω, στην σελίδα 15 της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής απαριθμούνται τα κάτωθι προσκομιζόμενα έγγραφα:

1. Η από 15 Ιανουαρίου 2005 σύμβαση έργου μεταξύ της εταιρείας και της «.....».
2. Το υπ' αριθ. πρωτ. «.....» υπόμνημα της εταιρείας μας επί του υπ' αριθ. «.....» Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου του ΚΕΜΕΕΠ.
3. Το υπ' αριθ. «.....» πιστωτικό τιμολόγιο, καθαρής αξίας 19.000.000 ευρώ που εκδόθηκε από την «.....».
4. Η με απόφαση του Δ.Σ. της «.....» (απόφαση υπ' αριθ. «.....», θέμα 12^ο).
5. Τα υπ' αριθ. «.....», «.....», «.....», «.....», «.....», «.....», «.....», «.....», «.....», «.....», «.....» και «.....» τιμολόγια της εταιρείας προς την «.....».
6. Το υπ' αριθ. «.....» έγγραφο της Διεύθυνσης ΦΠΑ του Υπουργείου Οικονομικών προς την «.....».

Επειδή από τις συνταχθείσες, βάσει της υπ' αριθμ. «.....» εντολής του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., εκθέσεις ελέγχου εισοδήματος, Φ.Π.Α. και Τελών Χαρτοσήμου και Εισφοράς Ο.Γ.Α. προκύπτει ότι ο έλεγχος είχε γνώση των ως άνω εγγράφων, ενώ η προσφεύγουσα επιχείρηση εξέφρασε στο υπ' αριθμ. «.....» υπόμνημά της επί του υπ' αριθ. «.....» Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. κατά βάση όμοιες αιτιάσεις με αυτές που προβάλλονται στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, συνεπώς, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή δεν προσκομίζονται νέα στοιχεία, ούτε γίνεται επίκληση νέων πραγματικών, περιστατικών κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 63§3 του ν. 4174/2013, το αίτημα της προσφεύγουσας επιχείρησης να κληθεί σε ακρόαση απορρίπτεται.

Επειδή στο άρθρο 72§1 του ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας), με τίτλο «Μεταβατικές Διατάξεις» ορίζεται ότι:

«1. Μετά την 1.1.2014, για υποθέσεις προσωρινού ή οριστικού φορολογικού ελέγχου, που αφορά χρήσεις, περιόδους, φορολογικές υποθέσεις ή υποχρεώσεις πριν από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εκδίδεται πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου. Για όσα αφορούν τα σχετικά με την έκδοση της πράξης εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα.»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 23§1 του ν. 4174/2013:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις «και μέσα μεταφοράς» που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 26§1 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της υπ' αριθμ. 81/14.04.2016 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.:

«1. Οι υποθέσεις που ελέγχονται κατά προτεραιότητα, επιλέγονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων με βάση κριτήρια ανάλυσης κινδύνου ή, εξαιρετικά, με βάση άλλα κριτήρια, τα οποία καθορίζονται από τον Γενικό Γραμματέα και δεν δημοσιοποιούνται.»

Επειδή στο άρθρο 36§1 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης.

Στις περιπτώσεις που για κάποια φορολογία προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων, η έκδοση της πράξης του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να γίνει εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής της τελευταίας δήλωσης.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65Α§1 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της ως άνω εντολής ελέγχου:

«1. Νόμιμοι ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημόσιο μητρώο του ν. 3693/2008 (Α` 174) και διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, καθώς και σε υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων, υποχρεούνται στην έκδοση ετήσιου πιστοποιητικού. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται μετά από έλεγχο που διενεργείται, παράλληλα με τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης, ως προς την εφαρμογή των φορολογικών διατάξεων σε φορολογικά αντικείμενα. Φορολογικές παραβάσεις, καθώς και μη απόδοση ή ανακριβής απόδοση φόρων που διαπιστώνονται από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία, κατά τη διενέργεια του ελέγχου, αναφέρονται αναλυτικά στο πιστοποιητικό αυτό. Αν από το πιστοποιητικό προκύπτουν συγκεκριμένα φορολογικά δεδομένα για την ελεγχθείσα εταιρεία με τα οποία συμφωνεί και η αρμόδια ελεγκτική φορολογική αρχή, το εν λόγω πιστοποιητικό αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των εκθέσεων ελέγχου της ως άνω αρχής. Τα πιο πάνω πρόσωπα δίδονται και τιμωρούνται για κάθε παράλειψη των υποχρεώσεων τους σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3693/2008 και έχουν ειδικότερα την υποχρέωση να αρνηθούν τη διενέργεια υποχρεωτικού ελέγχου εφόσον παρέχουν στην ελεγχόμενη οντότητα συμβουλευτικές υπηρεσίες φορολογικού περιεχομένου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 20 του ν. 3693/2008. Στις ανώνυμες εταιρίες και στις εταιρίες περιορισμένης ευθύνης και στα υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί φορολογικό πιστοποιητικό σύμφωνα με όσα ορίζονται ανωτέρω, επιβάλλεται σε κάθε περίπτωση πρόστιμο από 5.000,00 ευρώ έως 40.000,00 ευρώ, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ανάλογα με τα ακαθάριστα έσοδα που έχουν πραγματοποιήσει κατά το ελεγχόμενο φορολογικό έτος. Η μη έκδοση φορολογικού πιστοποιητικού, όπως και η διαπίστωση σε αυτό παραβάσεων της φορολογικής νομοθεσίας μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά την επιλογή υποθέσεων προς έλεγχο κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 του Κώδικα.»

Επειδή στις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 82 του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του, με την παράγραφο 26 του άρθρου 72 του ν. 4172/2013, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 11 και αναριθμήθηκε με την παράγραφο 13 του άρθρου 26 του ν. 4223/2013, ορίζονταν, τα εξής:

«5. Νόμιμοι ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημόσιο μητρώο του ν. 3693/2008 (Α' 174) και διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες

περιορισμένης ευθύνης, καθώς και σε υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων, υποχρεούνται στην έκδοση ετήσιου πιστοποιητικού. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται μετά από έλεγχο που διενεργείται, παράλληλα με τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης, ως προς την εφαρμογή των φορολογικών διατάξεων σε φορολογικά αντικείμενα. Φορολογικές παραβάσεις, καθώς και μη απόδοση ή ανακριβής απόδοση φόρων που διαπιστώνονται από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία, κατά τη διενέργεια του ελέγχου, αναφέρονται αναλυτικά στο πιστοποιητικό αυτό. Αν το πιστοποιητικό δεν περιλαμβάνει παρατηρήσεις και διαπιστώσεις παραβάσεων της φορολογικής νομοθεσίας, δεν διενεργείται τακτικός φορολογικός έλεγχος, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 80 του ν. 3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α'). Στις ανώνυμες εταιρίες και στις εταιρίες περιορισμένης Ευθύνης του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί φορολογικό πιστοποιητικό σύμφωνα με όσα ορίζονται ανωτέρω, διενεργείται κατά προτεραιότητα φορολογικός έλεγχος από την φορολογική αρχή και επιβάλλεται σε κάθε περίπτωση πρόστιμο από 10.000,00 ευρώ έως 100.000,00 ευρώ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 ανάλογα με τα ακαθάριστα έσοδα που έχουν πραγματοποιήσει κατά την ελεγχόμενη διαχειριστική περίοδο.».

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1006/05.01.2016, με την οποία κοινοποιήθηκε η υπ' αριθμ. 256/2015 ομόφωνη γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών:

«Με την εν λόγω γνωμοδότηση έγινε δεκτό:

α) Δεν εξαιρούνται από τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου οι επιχειρήσεις για τις οποίες εκδίδεται φορολογικό πιστοποιητικό χωρίς επισημάνσεις για παραβάσεις της φορολογικής νομοθεσίας.

β) Στο ρυθμιστικό πεδίο της προβλεπόμενης να εκδοθεί, κατ' εξουσιοδότηση κανονιστικής πράξης, του άρθρου 65Α παρ.2 του ν.4174/2013 δεν εμπίπτει η δυνατότητα της Φορολογικής Διοίκησης να θέτει χρονικούς περιορισμούς στη διενέργεια των ελέγχων σε επιχειρήσεις για τις οποίες εκδίδεται φορολογικό πιστοποιητικό χωρίς επισημάνσεις για παραβάσεις της φορολογικής νομοθεσίας, με την έκδοση πράξεων προσδιορισμού του φόρου σε χρονικά διαστήματα συντομότερα από τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 36 του ν.4174/2013.»

Επειδή αναλυτικότερα στην ως άνω γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αναφέρονται τα κάτωθι:

- Υπό το προϋσχόν καθεστώς του άρθρου 82 παρ. 5 του ν. 2238/1994, προβλεπόταν ρητώς ότι, αν το πιστοποιητικό δεν περιλαμβάνει παρατηρήσεις και διαπιστώσεις παραβάσεων της φορολογικής νομοθεσίας, δεν διενεργείται τακτικός φορολογικός έλεγχος, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 80 του ν. 3842/2010. Εντούτοις, στο ισχύον άρθρο 65Α του ν. 4174/2013 δεν περιελήφθη διάταξη του αυτού ή ταυτοσήμου περιεχομένου προς την ανωτέρω. Συνεπώς,

ενόψει της πάγιας νομολογιακής θέσης ότι οι διατάξεις του φορολογικού δικαίου ερμηνεύονται στενά και εντός του πλαισίου της γραμματικής διατύπωσης αυτών (ΣτΕ 673/2012, ΣτΕ 4232/2011, ΣτΕ 1774/2010 κλπ.), έπεται ότι, αφού ο νομοθέτης δεν επαναλαμβάνει, πλέον, ρητά την προϋφιστάμενη απαγόρευση διενέργειας ελέγχου, δεν είναι, εν προκειμένω, εφικτή η, καθ' ερμηνεία του ως άνω άρθρου, εισαγωγή τέτοιας απαγόρευσης. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι επιχειρήσεις για τις οποίες εκδίδεται φορολογικό πιστοποιητικό χωρίς επισημάνσεις για παραβάσεις της φορολογικής νομοθεσίας, δεν εξαιρούνται από τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου.

- Η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 65Α παρ. 2 του ν. 4174/2013, που παρέχει στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων τη δυνατότητα να εκδίδει απόφαση ρυθμίζουσα επί μέρους διαδικαστικά ζητήματα που σχετίζονται με το φορολογικό πιστοποιητικό, παρά την αναλυτική της αναφορά στα ρυθμιζόμενα ζητήματα, δεν έχει συμπεριλάβει σε αυτά και τη δυνατότητα της Φορολογικής Διοίκησης να θέτει χρονικούς περιορισμούς στη διενέργεια των ελέγχων σε επιχειρήσεις για τις οποίες εκδίδεται φορολογικό πιστοποιητικό χωρίς επισημάνσεις για παραβάσεις της φορολογικής νομοθεσίας, με την έκδοση πράξεων προσδιορισμού του φόρου σε χρονικά διαστήματα συντομότερα από τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 36 του ν.4174/2013. [Άλλωστε, είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή, κατ' άρθρο 43§2 του Συντάγματος, η χορήγηση στον Γ.Γ.Δ.Ε. νομοθετικής εξουσιοδότησης να ρυθμίσει ζητήματα παραγραφής κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 36 Κ.Φ.Δ., καθόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 43§2 του Συντάγματος (πρβλ ΟΛ ΣτΕ 3311, ΣτΕ 235/2012, ΣτΕ 1210/2010 κλπ.).]

Επειδή η επικαλούμενη από την προσφεύγουσα επιχείρηση ΠΟΛ. 1159/2011 είχε εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 82§8 περ. α' του ν. 2238/1994, ενώ ως προς τη διενέργεια του υπό κρίση ελέγχου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του ν. 4174/2013.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας επιχείρησης ότι η Φορολογική Αρχή δεν είχε πλέον την κατά χρόνο αρμοδιότητα να προβεί σε έλεγχο, προβάλλεται αβάσιμα.

Επειδή, η σύμβαση πρακτορείας συνιστά ειδικότερη μορφή της συμβάσεως εμπορικής παραγγελίας, όπου το πρόσωπο που ενεργεί κατ' επιχείρηση (παραγγελιοδόχος) αναλαμβάνει να συνάψει με αμοιβή συγκεκριμένη (άλλη) σύμβαση ιδίω ονόματι, αλλά για λογαριασμό του αντισυμβαλλομένου του (παραγγελέα).

Επειδή στο άρθρο 27§12 του ν. 2843/2000, όπως προστέθηκε με το άρθρο 47 του ν. 3905/2010, αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι:

«12. Για την οργάνωση, διεξαγωγή, διαχείριση και λειτουργία κάθε είδους στοιχήματος ή τυχερού παιγνίου στην Ελληνική Επικράτεια, στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου, η «.....». συμβάλλεται ελεύθερως με πράκτορες.»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 810 του Αστικού Κώδικα:

«Με τη σύμβαση του χρησιδανείου ο ένας από τους συμβαλλόμενους (χρήστης) παραχωρεί στον άλλο τη χρήση πράγματος χωρίς αντάλλαγμα και αυτός (χρησάμενος) έχει υποχρέωση να αποδώσει το πράγμα μετά τη λήξη της σύμβασης.»

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1014/2014, με θέμα «Κοινοποίηση της υπ' αριθμ. 416/2010 γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους», η σύμβαση του χρησιδανείου υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου 3% ή 2% κατά τις διακρίσεις των άρθρων 13 παρ. 1α ή 15 παρ. 1α του Κώδικα Χαρτοσήμου, εφόσον καταρτίζεται εγγράφως.

Επειδή, στην παρ. 1 εδ. α του άρθρου 15 του Κ.Ν.Τ.Χ. ορίζεται ότι υπόκειται στο τέλος χαρτοσήμου της παρ. 1 του άρθρου 14 του ίδιου κώδικα (αναλογικά τέλη επί εμπορικών εγγράφων): "Πάσα σύμβασις, οιοδήποτε αντικειμένου, συναπτομένη είτε απ' ευθείας, είτε δια δημοσίου συναγωνισμού μεταξύ εμπόρων, μεταξύ εμπόρου και εμπορικής εταιρείας πάσης φύσεως, μεταξύ εμπορικών εταιρειών πάσης φύσεως, αφορώσα αποκλειστικώς εις την ασκουμένην υπ' αυτών εμπορίαν και μεταξύ τρίτου εν γένει και ανωνύμου εταιρείας ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβασιν απόδειξις, εφ' όσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε δια δημοσίου είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιονδήποτε τρόπον συντεταγμένου εγγράφου".

Επειδή, κατά το άρθρο 12 του ν.δ. 3717/1957, «η αληθής έννοια των διατάξεων της περί τελών χαρτοσήμου νομοθεσίας, καθ' όσον αφορά εις την υπαγωγήν των εν αυτή αναφερομένων συμβάσεων, πράξεων κλπ. εις τέλη χαρτοσήμου, είναι ότι ως έγγραφον αποδεικνύον την σύμβασιν, πράξιν κλπ. λογίζεται και πάσα σχετική εγγραφή εις τα βιβλία των επιτηδευματιών, ήτις και υποβάλλεται εις το οικείον δια την ούτως αποδεικνυομένην δικαιοπραξίαν τέλος χαρτοσήμου». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, για την επιβολή τέλους χαρτοσήμου για σύμβαση δανείου η εγγραφή στα βιβλία, ως αναπληρώνουσα το σχετικό έγγραφο περί δανείου, πρέπει να περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της συμβάσεως του δανείου, ώστε από την εγγραφή αυτή και μόνο να προκύπτει η συνομολόγηση της συμβάσεως αυτής (ΣτΕ 6172/1995, 4287/1995 κ.α.).

Επειδή στην ΠΟΛ. 67/05.03.1980, με θέμα «Τέλη χαρτοσήμου επί μεταβιβάσεως κινητών πραγμάτων υπό διαλυτική αίρεση, για την εξασφάλιση κύριας απαιτήσεως, με την πρόσθετη συμφωνία χρησιδανείου» αναφέρεται ότι:

«Σημειώνουμε ότι ως αξία επί της οποίας θα υπολογισθεί το ανωτέρω τέλος χαρτοσήμου, θα ληφθεί υπόψη η οριζόμενη από τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 15 του Ν.Δ. 118/1973 (1/20 της αξίας της πλήρους κυριότητας, για κάθε έτος διάρκειας της χρήσεως, που δεν δύναται να υπερβεί τα 8/10 της αξίας της πλήρους κυριότητας.»

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 15§5 του ν.δ. 118/73:

«5. Επί επικαρπίας δι' ωρισμένον χρόνον λαμβάνεται ποσοστόν της αξίας της πλήρους κυριότητος ίσον προς το 1/20 της αξίας αυτή δι' έκαστον έτος διαρκείας, του μέρους του έτους λογιζομένου ως ακεραίου έτους. Η αξία της επικαρπίας ταύτης δεν δύνανται να είναι ανωτέρα των 8/10 της αξίας της πλήρους κυριότητος.»

Επειδή όπως προκύπτει από την Διαταγή του Υπ. Οικ. Σ. 3657/442/ΠΟΛ. 349/19-12-1986, εάν αντικείμενο του χρησιδανείου είναι ενσώματο κινητό πράγμα, ως αξία αυτού, για τον υπολογισμό του τέλους χαρτοσήμου, λαμβάνεται υπόψη η αγοραία αξία του πράγματος αυτού, δηλαδή, η αξία, που διαμορφώνεται αντικειμενικά και ελεύθερα με ομαλές συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού και στην οποία κάποιος θα μπορούσε να μεταβιβάσει ευχερώς τα δικαιώματά του.

Επειδή, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επιχείρηση σήναψε την από 15/01/2005 σύμβαση έργου με την μητρική επιχείρηση «.....», βάσει της οποίας ανέλαβε την υποχρέωση της εκτέλεσης του έργου του τεχνολογικού εξοπλισμού και της βελτίωσης της εν γένει υποδομής των κατά την ημέρα της εγκρίσεως από την «.....» της εφαρμοστέας μελέτης νομίμως λειτουργούντων πρακτορείων ανά την Ελλάδα που θα υποδείξει η δεύτερη.

Επειδή όπως προκύπτει από την από 16/02/2017 έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου και εισφοράς ΟΓΑ των ελεγκτών του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. «.....» και «.....», από τις εγγραφές στα βιβλία της προσφεύγουσας κατά την περίοδο 01.01.2012 έως και 31.12.2012, και ειδικότερα από τις χρεώσεις στους λογαριασμούς παγίων (14.00.80.00.0000 «Έπιπλα σε πρακτορεία «.....»», 14.09.80.01.0000 «Είδη εξοπλ. προβολής και σήμανσης σε πρακ. «.....»» και 14.09.80.02.0000 «Μεταλλικές επενδύσεις στις όψεις των πρακτ. «.....»») προκύπτει αγορά παγίων καθαρής αξίας €9.417.790,31 και συνολικής αξίας συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (23%) €11.583.882,08, η χρήση των οποίων, ωστόσο, γίνεται από τους εκάστοτε πράκτορες του «.....» και όχι από την ίδια. Το ότι η χρήση των παγίων αυτών γίνεται από τους πράκτορες του «.....» και όχι από την προσφεύγουσα, καθίσταται προφανές όχι μόνο από τις ονομασίες των προαναφερθέντων λογαριασμών παγίων (π.χ. «έπιπλα σε πρακτορεία «.....»»), αλλά και από τις συμβάσεις που η ελεγχόμενη έχει συνάψει με τους προμηθευτές αυτών των παγίων όπου διευκρινίζεται ότι τα πάγια αυτά θα μεταφερθούν και θα εγκατασταθούν στα εκάστοτε υποδεικνυόμενα πρακτορεία. Η παραχώρηση αυτή της χρήσης των εν λόγω παγίων γίνεται δωρεάν, και μάλιστα χωρίς ορισμένη διάρκεια καθώς σκοπός αυτής της παραχώρησης είναι η εικόνα του κάθε πρακτορείου να συμβαδίζει στο εξής με την Ενιαία Εταιρική Εικόνα όπως αυτή έχει καθοριστεί από τον «.....».

Επειδή, ορθώς ο έλεγχος έκρινε ότι η δωρεάν παραχώρηση επίπλων, ειδών εξοπλισμού προβολής και σήμανσης καθώς και μεταλλικών επενδύσεων, συνολικής αξίας 11.583.882,08 €, ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας επιχείρησης στα πρακτορεία του «.....», δυνάμει της από 15

Ιανουαρίου 2005 σύμβασης έργου αυτής με τη μητρική εταιρεία «.....», βάσει της οποίας έχει αναλάβει μεταξύ άλλων υποχρεώσεων και τη «βελτίωση της υποδομής των πρακτορείων», πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να χαρακτηριστεί σύμβαση χρησιδανείου επί της οποίας οφείλεται τέλος χαρτοσήμου.

Επειδή η αξία του χαρτοσήμου ορθά υπολογίστηκε από τον έλεγχο με βάση τις ως άνω διατάξεις σε ποσοστό 8/10 της αγοραίας αξίας των χρησιδανειζομένων πραγμάτων ως κάτωθι:

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2012			
Λογαριασμός	Χρεώσεις 2012	Φ.Π.Α. 23%	Αγοραία αξία παγίων
14.00.80.00.0000	4.026.004,18	925.980,96	4.951.985,14
14.09.80.01.0000	2.414.176,95	555.260,70	2.969.437,65
14.09.80.02.0000	2.977.609,18	684.850,11	3.662.459,29
Σύνολα:	9.417.790,31	2.166.091,77	11.583.882,08
Αξία υποκείμενη σε τέλη χαρτοσήμου (11.583.882,08 X 8/10)			9.267.105,66
Τέλος χαρτοσήμου (2% επί της αγοραίας αξίας των παγίων)			185.342,11
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ (20% επί του τέλους χαρτοσήμου)			37.068,42
Σύνολο οφειλομένου φόρου:			222.410,53

Επειδή στην επικαλούμενη από την προσφεύγουσα ΠΟΛ. 1184/1995, με θέμα «Κοινοποίηση της 269/ 1995 γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, περί του δικαιώματος εκπτώσεως του Φ.Π.Α. των δαπανών κατασκευής διαφημιστικών τεντών», αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά παραπάνω, τα εν λόγω αγαθά εμπίπτουν στην κατηγορία των αγαθών επένδυσης, αφού συγκεντρώνουν αθροιστικώς και τις δυο προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος: α) ανήκουν κατά κυριότητα στη φορολογουμένη επιχείρηση δι' αγοράς των από τρίτους και β) έχουν τεθεί απ' αυτήν σε διαρκή εκμετάλλευση.

Η εκμετάλλευση δε των αγαθών αυτών συνίσταται στο γεγονός ότι δια της τοποθετήσεως αυτών εκ μέρους της επιχείρησης στα σημεία πώλησης των προϊόντων της, αυτή αποβλέπει προεχόντως και κυρίως στη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών συντήρησης των παραγομένων απ' αυτήν προϊόντων μέχρις ότου διατεθούν στον καταναλωτή, αφού λόγω της δεδομένης ευπάθειας των εν λόγω προϊόντων, θα ήταν, διαφορετικά, ανέφικτη η με ασφάλεια προώθηση των προϊόντων αυτών στον Καταναλωτή.

Πρέπει δηλ. να γίνει σαφές ότι τα αγαθά αυτά τυγχάνουν της εκμεταλλεύσεως της επιχείρησης, αφού αποτελούν ένα κρίκο στην αλυσίδα της καθόλου επιχειρηματικής δραστηριότητας αυτής και ανήκουν στα πάγια περιουσιακά της στοιχεία, το γεγονός δε της κατά χρήση, παραχώρησης αυτών, άνευ ανταλλάγματος, στους λιανοπωλητές εμπόρους των προϊόντων της, ουδεμία επίδραση ασκεί στο χαρακτηρισμό αυτών ως αγαθών επένδυσης.»

Επειδή, εν προκειμένω, δεν πληρούνται οι ως άνω προϋποθέσεις, καθόσον αφενός τα επίμαχα έπιπλα, είδη εξοπλισμού προβολής και σήμανσης και οι μεταλλικές επενδύσεις ανήκουν

κατά κυριότητα στην προσφεύγουσα επιχείρηση, και όχι στην επιχείρηση «.....», της οποίας οι πράκτορες χρησιμοποιούν τα ως άνω αγαθά, και αφετέρου η χρήση τους δεν έχει ως στόχο την ασφάλεια της προώθησης των παρεχόμενων υπηρεσιών στον τελικό καταναλωτή, η επικαλούμενη ΠΟΛ. 1184/1995 δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής.

Επειδή στο άρθρο 72§17 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

«17. Στις πράξεις καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου που εκδίδονται μετά την 1.1.2014 και αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως την 31.12.2013, εξακολουθούν να επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, όπως ισχύει κατά φορολογία και χρήση. Μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 53 και 57 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1§1 του ν. 2523/1997:

«1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεσή του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου:

α. υποβάλει εκπρόθεσμη δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του οφειλόμενου με τη δήλωση φόρου, για κάθε μήνα καθυστέρησης,

β. υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης,

γ. δεν υποβάλει δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύομισι τοις εκατό (2,5%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε λόγω μη υποβολής δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης.»

Επειδή περαιτέρω στο άρθρο 2§4 περ. β' του ως άνω νόμου ορίζεται ότι:

«4. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: ...

β) το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται.»

Επειδή, εν προκειμένω, ορθώς επιβλήθηκε πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας σε ποσοστό 120% επί της προκύψασας από τον έλεγχο διαφοράς.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 16/02/2017 έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου και εισφοράς ΟΓΑ των ελεγκτών του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. «.....» και «.....», επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 07/04/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης «.....», ΑΦΜ «.....».

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υποχρέου επιχείρησης- καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαχειριστική περίοδος 01/01/2012- 31/12/2012:

Συνολική αξία υποκείμενη σε χαρτόσημο (11.583.882,08 * 8/10)	9.267.105,66 €
Τέλη χαρτοσήμου	185.342,11 €
Εισφορά 20% υπέρ ΟΓΑ στα τέλη χαρτοσήμου	37.068,42 €
Πρόσθετα τέλη χαρτοσήμου λόγω μη δήλωσης	222.410,54 €
Πρόσθετη εισφορά υπέρ ΟΓΑ λόγω μη δήλωσης	44.482,11 €
Συνολική οφειλή	489.303,18 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.